

نماینده تهران در مجلس: طرح عدم کفایت رییس جمهور در دستور کار فراکسیون امید نبود

پنجشنبه ۲۱ تیر ۱۳۹۷ | ۲۸ شوال ۱۴۳۹ | ۱۲ ژوئیه ۲۰۱۸

اجلاس پیمان سازمان آتلانتیک شمالی زیر سایه اختلافات بر گزار شد؛ بودجه دفاعی، پاشنه آشیل ناتو

سال یازدهم | شماره ۳۹۵۸ | صفحه ۱۶ | قیمت ۱۰۰۰ تومان

صرافی ها هم به دایره خرید و فروش ارز با نرخ توافقی پیوستند

چرخش نرخ دلار

ابهام در واردات ۶۰۰ میلیارد تومان خودرو ادامه دارد سکوت دولت در تاراج بیت المال

«جهان صنعت» - هر کم و کاستی در تامین منابع مالی جهت اداره کشور پیش می آید، دولتمردان به راحتی با دست در جیب مردم می توانستند کمبودهای جاری را به بهترین نحو جبران کنند.

پرداخت خسارت گران فروشی به مردم وعده بی سرانجام

گروه بازرگانی - پرداخت خسارت گران فروشی های ناشی از نوسانات نرخ ارز از جمله وعدههایی است که این روزها از جانب مسئولان مطرح می شود. گران فروشی و کم فروشی اگرچه پدیده های آشنا در بازار کشور ما هستند که ...

یادداشت

آیا رابطه تهران - مسکو استراتژیک است

دکتر صلاح الدین هرسنی

واکوی و بازخوانی تاریخ روابط خارجی معاصر ایران و روسیه بیلگه آن است که این مناسبات استراتژیک نیستند. به عبارت دیگر روابط استراتژیک دارای تعاریف

منطقی است که مناسبات معاصر تهران و مسکو در آن نمی گنجد. منطق حاکم بر مناسبات راهبردی، روابط کشورها را هنگامی استراتژیک می داند که دو کشور بخواهند در زمینه های مختلف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، نظامی و فرهنگی دارای بالاترین سطح مناسبات باشند. به این ترتیب صرف ایجاد رابطه بین دو کشور حول محور موضوعات خاص نمی تواند دلیلی بر مناسبات استراتژیک دو کشور باشد.

در وقت حاضر آنچه بیش از همه نشانه و دلیلی برای استراتژیک خواندن روابط تهران - مسکو شده، سطح همکاری هایی است که این دو در قبال برخی از پرونده های منطقه ای و بین المللی دنبال می کنند. همراهی مسکو با تهران در مذاکرات هسته ای ۵+۱، تشکیل ائتلاف ضد داعش در کنار آنکارا و همچنین ورود به بحران سوریه از جمله همکاری های منطقه ای و بین المللی است که تهران و مسکو به آن ورود پیدا کرده اند. از منظر منطق کارکردگرایانه به نظر می رسد که این نوع همکاری ها تقلیل گرایانه و مشخصا بر محور موضوع امنیتی می چرخد و از منظر همکاری های راهبردی و چندجانبه گرایانه به دور است. البته همکاری های تقلیل گرایانه تهران - مسکو غیرمنتظره هم نیست چراکه این نوع رابطه یعنی همکاری روی موضوعات خاص هم با شعار سردر وزارت امور خارجه همخوانی و هم با نوع نگرش ایرانیان نسبت به روسیه مطابقت دارد. واقعیت آن است که حافظه تاریخی ایرانیان در قبال روس ها فقط سوابق بدعهدی، تضادها و بی رسمی ها را به یاد می آورد. برای نمونه، اتفاقاتی مانند اشغال ایران در مدت جنگ جهانی دوم یا قبل تر از

انتظار ولایتی از نتایج مذاکره با رییس جمهور روسیه ایجاد نقطه عطف در روابط دو کشور

دیدگاه

«ناتو» در بزنگاه تاریخ

خوردن نظم جهانی، همه و همه باعث شد تا ناتو بار دیگر در معرض توجه قرار گیرد. هنگامی که ناتو تشکیل شد با توجه به محوریت آمریکا و رقابتی که با شوروی داشت و همچنین شرایط نامناسب اقتصادی اروپای غربی پس از جنگ که برای بازسازی خود به کمک ایالات متحده نیاز داشت، به طور طبیعی قسمت عمده هزینه های این پیمان نظامی برعهده آمریکا بود؛ شرایطی که با توجه به تحولات پس از فروپاشی شوروی، تعدیل آن مورد درخواست روسای جمهور این کشور از کلیتون و بوش پدر گرفته تا جورج بوش و اوباما بود که در حد حرف و اعتراف باقی ماند تا اینکه ترامپ براساس وعده های انتخاباتی خود، اینک حتی با زیر سوال بردن موجودیت ناتو بر اتمام آن اصرار می ورزد؛ امری که به یکس از بحران های خطرناک این نهاد نظامی بدل شده است.

رفتار رییس جمهور آمریکا در قبال ناتو به نوعی با سیاست های اروپاستیزی او - به طور خاص اتحادیه اروپا - همخوانی دارد که بخشی از آن در نشست سران ۲۰ کشور صنعتی چندی پیش در کانادا خود را نشان داد که اینک در قالب مخالفت با ناتو، شکل کامل تری

مانا اسکویی

پس از پایان جنگ جهانی دوم، هنگامی که ایالات متحده آمریکا و اتحادیه جماهیر شوروی به عنوان دو پیروز بزرگ از میدان خارج شدند، نوبت به رقابتشان به عنوان ابرقدرت های جهان دوقطبی رسید که سال ها تا فروپاشی شوروی و فرو ریختن دیوار برلین ادامه داشت؛ دورانی که در طول ۴۵ سال با عنوان جنگ سرد شناخته می شد. در کنار بلوک بندی سیاسی - اقتصادی، رقابت تسلیحاتی و ابرقدرت با تشکیل پیمان های نظامی آتلانتیک شمالی (ناتو) با محوریت آمریکا و عضویت کشورهای اروپای غربی و کانادا از یک طرف و پیمان ورشو متشکل از کشورهای شرق اروپا با هدایت شوروی از طرف دیگر نیز شکل گرفت در یکی از اساسی ترین بندهای اساسنامه ناتو به این اصل مهم اشاره و تاکید می شود که اگر یکی از کشورها مورد حمله و تجاوز قرار گیرد اعضای ناتو موظف به حمایت از آن خواهند بود.

در آن زمان یعنی در دوره پسا جنگ جهانی دوم و آغاز جنگ سرد این بند در اساسنامه ناتو بیشتر به درگیری احتمالی در ابر قدرت معطوف بود که در صورت وقوع آن، اعضای آن قراردادهایی مثل ترکمنچای و گلستان، رفتارهای کچدار و مرز روسیه در پروژه نیروگاه بوشهر و همچنین مواضع لرزان و ناشفاف در برجام، همگی از جمله سوابق بدعهدی روسیه در قبال ایران را به نمایش می گذارد.

- پیشنهاد ایجاد کنسرسیوم شرکت های خصوصی ایرانی و خارجی
- سهم صفر خزر در حمل و نقل کانالینری
- طرح تازه تعرفه بندی آمریکا بر ۲۰۰ میلیارد دلار واردات از چین
- وقایع نگار بورس
- سقوط شاخص تالار شیشه ای
- در افتتاح طرح توسعه فولادسازی و نورد بیوسته سبا، با حضور معاون اول رییس جمهور مطرح شد
- اصلی ترین محدودیت در اصفهان، مساله آب است
- رییس پلیس راه راهور ناجا مطرح کرد
- بر خورده تاکنون حامل سوخت یا اتوبوس مسافربری در سندج ۱۳ کشته برجا گذاشت
- در دسرهای بخش تلویزیونی اعترافات تمام شدنی نیست؛
- صدا و سیما به «بیراهه» می رود
- پرونده معطل مانده صادرات گاز ایران به عمان
- ۱۵ سال مذاکرات بی حاصل

نگاه نخست

عدم شفافیت، دشمن اعتماد عمومی

مجیدرضا حریری - جهان امروز در مسیری پیش می رود که اقتصاد کشورها باید در یک اتاق شیشه ای حرکت و توسعه پیدا کند. این در حالی است که یکی از معضلات پررنگ اقتصاد کشور عدم شفافیت در حوزه فعالیت های اقتصادی است. این عدم شفافیت در همه وجوه خود را به نمایش گذاشته

است. آمار و ارقام اقتصادی، برنامه ریزی ها و تصمیم گیری ها و مبنای اجرای سیاست گذاری ها همگی در هاله ای از ابهام پیش می رود. این عدم شفافیت اما هر روز در مورد یک مساله پیش می آید و مدتی است که بحث ها بر سر اشفتگی بازار ارز و بحران اقتصادی تجارت و تولید است.

فراموش نکنید کمتر از چهار ماه گذشته روز ۲۱ فروردین سال جاری معاون اول رییس جمهور به عنوان رییس ستاد اقتصاد مقاومتی در یک برنامه تلویزیونی حاضر شد و اعلام کرد همه مشکلات اقتصادی کشور از جمله تولید، واردات و صادرات بعد از این با ارز ۴۲۰۰ تومانی حل خواهد شد. این اظهار نظر اما ده ها بار تغییر کرد. برخی نتوانستند ارز دریافت کنند، برخی دیگر اما به دلایل مختلف از دریافت ارز ۴۲۰۰ تومانی محروم شدند. گروه بندی کالاهای مختلف بر اساس اولویت ارزشی آنها تغییر کرد و در ادامه بورس، سامانه نیما و بازار ثانویه هر یک به اشکال مختلف وارد مقوله مدیریت ارز شدند.

عدم شفافیت در تصمیم گیری های دولت اما موجب شد هیچ یک از مسائلی اما به اینجا ختم نشود و چنین روندی این شائبه را تشدید می کند که مطالعه، تحقیق و برنامه ریزی های مدون جایگاهی در پس زمینه تصمیمات اقتصادی کشور ندارد. تغییر مدام برنامه ها خطر آفرین است و منجر به آن می شود که نظم و اعتماد عمومی در سیستم اقتصادی کشور رنگ بپازد.

در چنین شرایطی تولیدکننده، واردکننده و صادرکننده های رانت اطلاعاتی ندارد، امکان دسترسی به رانت را ندارد یا از در چپهای دیگر علاقهای به استفاده از رانت ندارد به شکلی وسیع از همه فعالیت های خود دور مانده و به بیانی روشن توان ادامه حیات اقتصادی را نخواهد داشت. همین موضوع موجب توقف تواسمان تولید و روند تجارت می شود. نمی توان انتظار داشت با نبود چشم اندازی روشن همه مسائل این طور که باید و شاید، پیشروی کنند.

آسیبها اما به اینجا ختم نمی شود؛ از یک سو اعلام می شود که ۲۰ میلیارد دلار ثبت سفارش انجام شده است، منابع دیگر اعلام کردند ثبت سفارش ۸ میلیارد دلار بوده است اما در نهایت لیست های منتشر شده ۲/۵ میلیارد دلار بیشتر نبود. این روش در نهایت بیانگر آن است که با شفافیت ناقص به جنگ شفاف سازی و حذف آسیب ها رفته اند. این راهکار اما نه تنها بی ثمر است بلکه بی اعتمادی را افزایش می دهد. نباید فراموش کرد اعتماد، مهم ترین قسمت از بازل حاکمیت در همه کشورهاست و نباید نسبت به آن بی توجه بود.

سرمایه اجتماعی ثروتی است که اگر از دست برود به هیچ عنوان قابل بازگشت نیست. هر چند دشمنان خارجی و مشکلات بین المللی با اندکی درایت و برنامه ریزی قابل کنترل و مدیریت است اما سرمایه اجتماعی اگر رنگ بپازد به هیچ عنوان امکان بهبود شرایط وجود ندارد. از همین رو است که انتظار می رود دولت از فرصت ها نهایت بهره گیری را داشته باشد و راهکارهای منطقی و عمل گرایانه را اجرایی کند. حضور مردم پای صندوق های رای یک سرمایه اجتماعی ارزشمند است که نباید آن را از دست داد.

*رییس اتاق بازرگانی ایران و چین

www.jahanesanat.ir

سازمان آگاه های روزنامه جهان صنعت

۰۲۱-۸۸۵۳۴۷۷۳
 ۰۲۱-۸۸۵۳۴۷۷۴
 ۰۲۱-۸۸۵۳۴۷۷۵